

DECIZIA nr. 15 din 2010
privind soluționarea contestației formulate de
SC X SRL,
înregistrată la Direcția Generală a Finanțelor Publice Harghita
sub nr.../2010

Direcția Generală a Finanțelor Publice Harghita a fost sesizată de Activitatea de Inspecție Fiscală, prin adresa nr.../2010, asupra contestației formulate de **SC X SRL**, cu sediul în Județul Harghita.

Contestația este formulată împotriva Deciziilor de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr.../2010 și nr.../2010, emise de Activitatea de Inspecție Fiscală, Serviciul de Inspecție Fiscală 2, prin care s-a stabilit obligații fiscale de plată în suma totală de ... lei, reprezentând

- ... lei impozit pe profit,
- ... lei majorări de întârziere aferente impozitului pe profit,
- ... lei taxa pe valoarea adăugată,
... lei majorări de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată.

Contestația a fost depusă în termenul prevăzut de art.207 (1) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată în M.O. partea I nr.513/31.07.2007, cu modificările și completările ulterioare.

Constatând că sunt îndeplinite dispozițiile art.205, art.209 (1) și art.207 (1) din OG nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscală - republicat în M.O. partea I nr.513/31.07.2007, cu modificările și completările ulterioare, Direcția Generală a Finanțelor Publice este investită să se pronunțe asupra contestației.

I. SC X SRL, prin contestația depusă la Activitatea de Inspecție Fiscală, înregistrată sub nr.../2010, solicită reanalizarea celor consemnate în actul atacat, invocând următoarele motive:

A. Referitor la impozitul pe profit în sumă de ... lei și majorările de întârziere aferente în suma de ... lei:

1) Referitor la impozitul pe profit în suma de ... lei și accesoriile în suma de ... lei, stabilit de echipa de inspecție fiscală ca urmare a faptului că nu

s-a acceptat, pentru anul 2005 și anul 2006, deducerea fiscală a cheltuielilor cu amortizarea diferenței din reevaluare cu care a fost majorată valoarea mijloacelor fixe, contribuabilul consideră că reevaluarea imobilizărilor a fost efectuată în conformitate cu HG 1553/2003 și rezultatele reevaluării reflectă valoarea mijloacelor fixe la data de 31.12.2003, iar omiterea includerii rezultatului reevaluării în situațiile financiare ale anului 2003 este o problemă de formă, fără efecte fiscale, reevaluarea fiind cuprinsă în situațiile financiare ale anului 2004.

În plus față de aceste argumente, contribuabilul consideră, că au fost verificați anii 2003 și 2004, cu toate că nu au fost cuprinși în perioada verificată înscrisă în raportul de inspecție fiscală și contestă respectarea de către echipa de inspecție fiscală a prevederilor Codului de procedură fiscală privind stabilirea impozitului pe profitul anului 2005 și accesoriile aferente deoarece anul 2005 nu a fost cuprins în perioada supusă verificării conform avizului de inspecție fiscală nr. ../2009.

2) Referitor la impozitul pe profit suplimentar stabilit în sumă de ... lei și accesoriile în sumă de ... lei aferente cheltuielilor cu mărfuri cu termen de valabilitate expirat, SC X SRL consideră, că mărfurile cu termen de valabilitate expirat nu se încadrează în categoria mărfurilor degradate sau lipsă neimputabile și ca urmare aceste cheltuieli sunt deductibile fiscal.

3) Referitor la impozitul pe profit suplimentar în suma de ... lei și accesoriile în sumă de ... lei stabilite de echipa de inspecție fiscală ca urmare a faptului că nu s-a acceptat deducerea fiscală a sumei de ... lei reprezentând înregistrarea pe cheltuieli a TVA de plată stabilit de organele fiscale cu ocazia inspecțiilor fiscale anterioare, contestatara consideră că această cheltuială nu se încadrează în cheltuielile nedeductibile prevăzute de art. 21, alin. 4, lit. b din Codul fiscal.

4) Referitor la suma de ... lei reprezentând majorările de întârziere calculate de echipa de inspecție fiscală ca urmare a amânării de la trimestrul III la trimestrul IV a impozitării veniturilor în suma de ... lei. Societatea contestatoare consideră că înregistrarea în contul „472 - Venituri înregistrate în avans” a livrărilor de material lemnos facturate clientului SC Y SA este corectă deoarece în perioada respectiva au existat dificultăți în efectuarea livrărilor și a plăților, existând întârzieri nejustificate la achitarea facturilor, înregistrările contabile fiind conforme cu Legea 82/1990- Legea contabilității.

5) Referitor la impozitul pe profit suplimentar în sumă de ... lei și accesoriile în sumă de ... lei, stabilit de către echipa de inspecție fiscală ca urmare a neacceptării deducerii din profitul impozabil a cheltuielilor în suma de ... lei reprezentând contravaloarea alimentelor furnizate muncitorilor.

Contribuabilul consideră că acordarea alimentelor este specifică numai exploatării forestiere, alimentele au fost acordate muncitorilor forestieri în condițiile prevăzute în contractele de muncă și prin urmare aceste cheltuieli sunt aferente veniturilor și sunt deductibile fiscal integral, în baza art. 21, alin (1) din Codul fiscal, fiind în mod eronat încadrate, de către inspectorii fiscali, la cheltuieli sociale cu deductibilitate limitată.

B. Referitor la TVA suplimentar în sumă de ... lei și accesoriile în sumă de ... lei, stabilită de echipa de inspecție fiscală ca urmare a colectării de TVA pentru cheltuielile sociale constând în alimente acordate muncitorilor forestieri, înregistrate peste limita deductibilității fiscale.

Organele fiscale au încadrat acordarea alimentelor pentru personalul muncitor la art. 128, alin. 8, lit. f.

Contestatară consideră, că acordarea acestor alimente este greșit încadrat, ci ca atare se poate acorda deductibilitatea lor.

Acordarea acestor alimente sunt prevăzute în contractele pentru executarea lucrărilor de exploatare forestiere aducătoare de venituri și nici decum pentru alte destinații – afirmă contestatară.

C. Societatea contestă modul de derulare a inspecției fiscale în perioada 04.01.2010-21.01.2010, aducând următoarele argumente:

Perioada verificată prevăzută în avizul de inspecție fiscală era 2006 – 2008 pentru impozitul pe profit, iar inspecția fiscală a fost extinsă și pe perioada 2003 – 2005, contrar prevederilor Codului de procedură fiscală, având în vedere că anii 2003, 2004 intră în afara termenului de prescripție, iar pentru anul 2005 organul fiscal a emis încă un aviz de inspecție fiscală sub nr.../2010, contrar prevederilor art. 102.

Contestatară mai precizează, că inițial a fost întocmit un singur raport de inspecție fiscală și o singură decizie de impunere, după care, în aceeași zi, s-a modificat raportul de inspecție fiscală prin cuprinderea constatărilor privind TVA în raport de inspecție fiscală distinct.

II. Prin Raportul de inspecție fiscală nr.../2010, care a stat la baza emiterii Deciziei de impunere nr.../2010, organele de inspecție fiscală din cadrul Activității de Inspecție Fiscală, Serviciul de Inspecție Fiscală 2, au constatat următoarele:

A. Cu privire la impozitul pe profit

Perioada verificată 01.01.2005 - 30.09.2009

1) Din verificarea modului de determinare și deducere fiscală a cheltuielilor cu amortizarea imobilizărilor corporale pentru anii 2005 și 2006, (situația determinării valorii rămase actulizate a imobilizărilor corporale supuse reevaluării, anexa nr. 1) s-a constatat, că societatea verificată a diminuat

nejustificat profitul impozabil cu suma de ... lei pe anul 2005 și cu suma de ... lei pe anul 2006, reprezentând cheltuiala cu amortizarea diferenței din reevaluare pentru mijloacele fixe reevaluate la data de 30.04.2004.

Contribuabilul a prezentat bilanțurile contabile la 31.12.2003 și 31.12.2004 și contractul de prestări servicii de reevaluare încheiat în februarie 2004 cu SC Z SRL. În Nota de prezentare încheiată de SC Z SRL în februarie 2004 se precizează că reevaluarea imobilizărilor corporale s-a realizat conform HG 1553/2003 pe soldul valorii mijloacelor fixe existente în bilanța încheiată la data de 31.12.2003, iar din bilanțurile contabile prezentate a rezultat că rezultatele reevaluării nu au fost evidențiate în situațiile financiare ale anului 2003, fiind evidențiate pentru prima dată în bilanța de verificare la 30.04.2004 și au fost cuprinse în bilanțul contabil la 31.12.2004.

În urma reevaluării, valoarea mijloacelor fixe a crescut cu suma de ... lei, sumă înregistrată în soldul creditor al contului 105- rezerve din reevaluare în bilanța de verificare la 30.04.2004 și în situațiile financiare ale anului 2004.

Rezultatele reevaluării nefiind cuprinse în evidențele contabile ale anului 2003 și în situațiile financiare ale anului 2003, astfel nu s-a respectat prevederea Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, art. 24, alin. (15), conform căruia "Pentru mijloacele fixe amortizabile, deducerile de amortizare se determină fără a lua în calcul amortizarea contabilă și orice reevaluare contabilă a acestora. Câștigurile sau pierderile rezultate din vânzarea sau din scoaterea din funcțiune a acestor mijloace fixe se calculează pe baza valorii fiscale a acestora, care reprezintă valoarea fiscală de intrare a mijloacelor fixe, diminuată cu amortizarea fiscală. Pentru mijloacele fixe cu valoarea contabilă evidențiată în sold la 31 decembrie 2003, amortizarea se calculează în baza valorii rămase neamortizate, pe durata normală de utilizare rămasă, folosindu-se metodele de amortizare aplicate până la această dată. Valoarea rămasă neamortizată, în cazul mijloacelor fixe amortizabile vândute, este deductibilă la calculul profitului impozabil în situația în care acestea sunt valorificate prin unități specializate sau prin licitație organizată potrivit legii."

Totodată au fost încălcate prevederile art.1 din HG 1553/2003, conform căruia:

"Societățile comerciale, indiferent de forma de proprietate, regiile autonome, societățile și companiile naționale, instituțiile de cercetare și celelalte categorii de agenți economici pot proceda la reevaluarea imobilizărilor corporale aflate în patrimoniul lor la data de 31.12.2003, astfel încât rezultatul reevaluării să fie cuprins în situațiile financiare ale anului 2003."

Măsuri: S-a stabilit **impozit pe profit** suplimentar în suma de ... lei în anul 2005 și ... lei în anul 2006 - în total ... lei -, pentru care s-a calculat **majorări de întârziere** în suma de ... lei în anul 2005, respectiv ... lei în anul 2006, în total accesorii ... lei.

2) În luna decembrie 2006 societatea a înregistrat cu NC și a dedus suma de ... lei în contul 607 – cheltuieli cu mărfurile, reprezentând cheltuieli cu mărfuri cu termen de valabilitate expirat, încalcând art. 21, alin. (4) din Legea nr. 571/2003, care prevede: „următoarele cheltuieli nu sunt deductibile: cheltuielile privind bunurile de natura stocurilor sau a activelor corporale constatate lipsă din gestiune ori degradate, neimputabile, pentru care nu au fost încheiate contracte de asigurare, precum și TVA aferentă”.

Măsuri: S-a stabilit **impozit pe profit** suplimentar în sumă de ... lei și **majorări de întârziere** aferente în sumă de ... lei.

3) În luna martie 2007 societatea a dedus nejustificat suma de ... lei, contabilizând în contul 635 – cheltuieli cu alte impozite și taxe, această sumă reprezentând TVA de plată, stabilită de inspecția privind TVA pentru luna decembrie 2006 și datorată de societate.

Contribuabilul a încălcat astfel art. 21, alin. 4), lit. b) din Legea nr. 571/2003.

Măsuri: S-a stabilit **impozit pe profit** suplimentar în sumă de ... lei și **majorări de întârziere** aferente în sumă de de ... lei.

4) În luna septembrie 2007 societatea a emis următoarele facturi către SC Y SA:

- factura nr.../2007, pentru care venitul neînregistrat este în sumă de ... lei;

- factura nr.../2007, pentru care venitul neînregistrat este în sumă de ... lei;

- factura nr.../2007, pentru care venitul neînregistrat este în sumă de ... lei.

În luna septembrie societatea a contabilizat aceste sume cu nota contabilă 411 = 472 cu valoarea ... lei, înregistrând nejustificat aceste venituri în contul de venituri înregistrate în avans.

În trimestrul IV 2007, respectiv în luna noiembrie 2007, veniturile au fost înregistrate în evidențele contabile prin nc 472 = 701, cu valoarea ... lei, fiind cuprinse la calculul profitului impozabil.

În urma inspecției fiscale, pentru necuprinderea acestor venituri la calculul profitului impozabil pentru trim. III 2007 și cuprinderea acestora numai în trim. IV, au fost calculate **majorări de întârziere în sumă de ... lei**.

5) Din raportul de inspecție fiscală rezultă că în lunile noiembrie și decembrie 2008 au fost achiziționate alimente pentru angajați în suma totală de

... lei, suma care a fost înregistrată pe cheltuieli cu materiale consumabile (contul 602) și care a fost dedusă integral din profitul impozabil.

Alimentele au fost acordate în baza prevederilor cuprinse în contractul de muncă și se încadrează în categoria cheltuielilor sociale pentru care Codul fiscal prevede că au deductibilitate limitată, conform art. 21, alin. (3), lit. c) din Codul fiscal, care prevede:

„următoarele cheltuieli au deductibilitate limitată: cheltuielile sociale, în limita unei cote de până la 2 %, aplicată asupra valorii cheltuielilor cu salariile personalului, potrivit Legii nr.53/2003 - Codul muncii, cu modificările și completările ulterioare.”

În urma aplicării limitei de deductibilitate fiscală, din suma de ... lei echipa de inspecție fiscală a stabilit că este nedeductibilă fiscal suma de ... lei pentru care a stabilit **impozitul pe profit** în suma de ... lei și **majorări de întârziere** în sumă de ... lei.

B. Prin Raportul de inspecție fiscală nr.../2010, care a stat la baza emiterii Deciziei de impunere nr.../2010, organele de inspecție fiscală din cadrul Activității de Inspecție Fiscală, Serviciul de Inspecție Fiscală 2, au verificat corectitudinea sumei negative a TVA de ... lei, solicitată la rambursare, aferentă perioadei fiscale de 01.10.2008-30.11.2009, care a fost soluționat astfel:

- TVA solicitată la rambursare ... lei
- TVA rambursat pe baza SIN ... lei
- TVA solicitat cu control anticipat ... lei
- TVA aprobat la rambursare ... lei
- **TVA respinsă la rambursare ... lei,** care

se rezultă din următoarele constatări:

Societatea nu a colectat TVA pentru depășirea plafonului cheltuielilor sociale pentru anul 2008, contrar prevederilor art. 128 alin. (8), lit. f, din Legea nr. 571/2003 privind Codul Fiscal care prevede : *“nu constituie livrare de bunuri, în sensul alin. (1), care prevede: acordarea de bunuri de mică valoare, în mod gratuit, în cadrul acțiunilor de sponsorizare, de mecenat, de protocol/reprezentare, precum și alte destinații prevăzute de lege, în condițiile stabilite prin norme”* și al punctului 6 alin. (11), lit. c din Normele Metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codul Fiscal, aprobate prin HG nr. 44/2004, care prevede următoarele : *“prin bunuri acordate în mod gratuit potrivit destinațiilor prevăzute de lege, se înțeleg destinații cum sunt, de exemplu: masa caldă pentru mineri, echipamentul de protecție, materiale igienico-sanitare acordate obligatoriu angajaților în vederea prevenirii îmbolnăvirilor. Plafonul până la care nu sunt considerate livrări de bunuri cu plată este cel prevăzut prin actele normative care instituie acordarea acestor bunuri.”*

Aliniatul (12) al aceluiași articol prevede: *“Încadrarea în plafoanele prevăzute la alin. (11) lit. a) - c) se determină pe baza datelor raportate prin situațiile financiare anuale. Nu se iau în calcul pentru încadrarea în aceste plafoane sponsorizările, acțiunile de mecenat sau alte acțiuni prevăzute prin legi, acordate în numerar. Depășirea plafoanelor constituie livrare de bunuri cu plată și se colectează taxa, dacă s-a exercitat dreptul de deducere a taxei aferente achizițiilor care depășesc plafoanele. Taxa colectată aferentă depășirii se calculează și se include în decontul întocmit pentru perioada fiscală în care persoana impozabilă a depus sau trebuie să depună situațiile financiare anuale.”*

În urma inspecției fiscale s-a colectat **TVA** în suma de ... lei pentru cheltuieli în suma de ... lei, reprezentând depășirea plafonului de 2% a cheltuielilor sociale pentru anul 2008, calculând **majorări de întârziere** în sumă de ... lei.

III. Luând în considerare constatările organelor de inspecție fiscală, motivele prezentate de societate, documentele existente la dosarul cauzei precum și actele normative în vigoare în perioada verificată, invocate de contestatara și organele de inspecție fiscală, se reține:

1. Cu privire la excepția de fond invocată de societate privind modul de derulare a inspecției fiscale, respectiv extinderea inspecției fiscale pe perioada 2003 – 2005, în afara termenului de prescripție, aceasta nu poate fi reținută, având în vedere prevederile OG 92/2003 privind Codul de procedură fiscală republicată, cu modificările și completările ulterioare, care la art. 91, precizează:”Obiectul, termenul și momentul de la care începe să curgă termenul de prescripție a dreptului de stabilire a obligațiilor fiscale****

(1) Dreptul organului fiscal de a stabili obligații fiscale se prescrie în termen de 5 ani, cu excepția cazului în care legea dispune altfel.

(2) Termenul de prescripție a dreptului prevăzut la alin. (1) începe să curgă de la data de 1 ianuarie a anului următor celui în care s-a născut creanța fiscală potrivit art. 23, dacă legea nu dispune altfel.”

iar cu privire la perioada supusă inspecției fiscale, art. 98, precizează:

(1) Inspecția fiscală se efectuează în cadrul termenului de prescripție a dreptului de a stabili obligații fiscale.

iar cu privire la perioada supusă inspecției fiscale, art. 98, precizează:

(1) Inspecția fiscală se efectuează în cadrul termenului de prescripție a dreptului de a stabili obligații fiscale.

(2) La contribuabilii mari, perioada supusă inspecției fiscale începe de la sfârșitul perioadei controlate anterior, în condițiile alin. (1).

(3) La celelalte categorii de contribuabili inspecția fiscală se efectuează asupra creanțelor născute în ultimii 3 ani fiscali pentru care există obligația depunerii

*declarațiilor fiscale. **Inspekția fiscală se poate extinde pe perioada de prescripție a dreptului de a stabili obligații fiscale, dacă este identificată cel puțin una dintre următoarele situații:***

a) există indicii privind diminuarea impozitelor, taxelor, contribuțiilor și a altor sume datorate bugetului general consolidat;[...]"

Din documentele aflate în dosarul cauzei, se rezultă că procedurile și metodele de control fiscal au fost respectate de organula de inspekție fiscală, obligațiile fiscale au fost stabilite în cadrul termenului de prescripție, respectiv anii 2005 – 2009, anii 2003 – 2004 nu au fost supuse inspekției fiscale, folosirea datelor din acești ani nu reprezintă perioada verificată.

Extinderea inspekției fiscale pe anul 2005 s-a făcut cu respectarea procedurii, fiind comunicată societății prin aviz de inspekție fiscală nr.../2010, care nu a avut obiecțiuni, mai mult decât atât a pus la dispoziția organelor de inspekție fiscală și acte contabile aferente perioadei 01.01.2005-31.12.2005.

Referitor la faptul că inițial constatările inspekției fiscale au fost cuprinse într-un singur raport de inspekție fiscală și o singură decizie de impunere, după care actele de control întocmite au fost modificate prin prezentarea constatările pe linia TVA într-un raport și decizie distinctă, se precizează că acesta nu modifică bazele impozabile, impozitele și taxele suplimentare sau constatări suplimentare față de actele de control inițiale, separarea celor două obligații fiscale fiind necesară din punct de vedere a rambursării TVA.

Având în vedere, că excepția de fond invocată de societate este neîntemeiată, fapt pentru care organul de soluționare va proceda la analiza contestației pe fond.

2. Referitor la impozitul pe profit în suma de ... lei și majorări de întârziere aferente în sumă de ... lei, *Direcția generală a finanțelor publice Harghita, prin Compartimentul de soluționare a contestațiilor, este investită să se pronunțe dacă SC X SRL, în anii 2005 și 2006, avea dreptul de a deduce din punct de vedere fiscal cheltuielile cu amortizarea contabilă aferentă diferenței din reevaluarea mijloacelor fixe existente în patrimoniu la 31.12.2003, în condițiile în care rezultatul reevaluării nu a fost cuprins în situațiile financiare ale anului 2003, condiție impusă de legislație aplicabile la data reevaluării.*

În fapt, SC X SRL a efectuat reevaluarea imobilizărilor corporale existente în patrimoniu la data de 31.12.2003, prin SC Z SRL. Din Nota de prezentare încheiată de SC Z SRL în februarie 2004 se precizează că reevaluarea imobilizărilor corporale s-a realizat conform HG 1553/2003, stabilind și diferența de înregistrat la 31.12.2003.

Organele de inspekție fiscală au constatat, că rezultatul reevaluării nu a fost evidențiat în situațiile financiare ale anului 2003 (condiție impusă de

HG 1553/2003), fiind evidențiat pentru prima dată numai în balanța de verificare la 30.04.2004 și a fost cuprins în bilanțul contabil la 31.12.2004.

Societatea contestată, la calculul profitului impozabil, a dedus cheltuielile cu amortizarea contabilă, inclusiv la valoarea reevaluată, contor prevederilor Codului fiscal aplicabil pe anii 2004 – 2006, motiv pentru care organele de inspecție fiscală pe anii 2005-2006 au recalculat profitul impozabil, acceptând la deducere numai amortizarea fiscală aferentă mijloacelor fixe cu valoarea contabilă evidențiată în sold la 31 decembrie 2003, fără a lua în calcul amortizarea contabilă și reevaluarea contabilă înregistrată în anul 2004.

În drept, potrivit prevederilor art.19 alin.(1) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, aplicabil în anii 2005 - 2006:

“(1) Profitul impozabil se calculează ca diferență între veniturile realizate din orice sursă și cheltuielile efectuate în scopul realizării de venituri, dintr-un an fiscal, din care se scad veniturile neimpozabile și la care se adaugă cheltuielile nedeductibile. La stabilirea profitului impozabil se iau în calcul și alte elemente similare veniturilor și cheltuielilor potrivit normelor de aplicare.”

Pct.12 din Normele metodologice de aplicare a Legii nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr.44/2004, date în explicarea prevederilor art.19 din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, precizează :

“12. Veniturile și cheltuielile care se iau în calcul la stabilirea profitului impozabil sunt cele înregistrate în contabilitate potrivit reglementărilor contabile date în baza Legii contabilității nr.82/1991, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și orice alte elemente similare veniturilor și cheltuielilor, din care se scad veniturile neimpozabile și se adaugă cheltuielile nedeductibile conform prevederilor art. 21 din Codul fiscal.”

Art. 21alin.(3) limitează cheltuielile deductibile, printre care se află și cheltuielile cu amortizarea, astfel: „(3) Următoarele cheltuieli au deductibilitate limitată:[...]

i) amortizarea, în limita prevăzută la art. 24:[...]”

Amortizarea fiscală deductibilă este reglementată de art. 24 din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, aplicabil în anii 2005 – 2006, care la alin. (15), precizează:

“Pentru mijloacele fixe amortizabile, deducerile de amortizare se determină fără a lua în calcul amortizarea contabilă și orice reevaluare contabilă a acestora. Câștigurile sau pierderile rezultate din vânzarea sau din scoaterea din funcțiune a acestor mijloace fixe se calculează pe baza valorii fiscale a acestora, care reprezintă valoarea fiscală de intrare a mijloacelor fixe, diminuată cu amortizarea fiscală. Pentru mijloacele fixe cu valoarea

contabilă evidențiată în sold la 31 decembrie 2003, amortizarea se calculează în baza valorii rămase neamortizate, pe durata normală de utilizare rămasă, folosindu-se metodele de amortizare aplicate până la această dată. Valoarea rămasă neamortizată, în cazul mijloacelor fixe amortizabile vândute, este deductibilă la calculul profitului impozabil în situația în care acestea sunt valorificate prin unități specializate sau prin licitație organizată potrivit legii.”

Totodată, alin.(22) al art. 24 precizează, că la calculul profitului impozabil, regula generală pentru amortizarea mijloacelor fixe nu se aplică, astfel:

„(22) **Prevederile Legii nr. 15/1994** privind amortizarea capitalului imobilizat în active corporale și necorporale, republicată, cu modificările și completările ulterioare, **nu se aplică la calculul profitului impozabil**,[...]”.

Conform textelor de lege sus invocate, aplicabile până la data de 31.12.2006, se reține că la calculul profitului impozabil deducerile de amortizare se determină fără a lua în calcul amortizarea contabilă și orice reevaluare contabilă, această cheltuială are deductibilitate limitată și poate fi dedusă numai amortizarea fiscală reglementată de Codul fiscal. Astfel Codul fiscal la art. 24(15) a reglementat, ca începând cu data de 01.01.2004, data intrării în vigoare a acestuia, pentru mijloacele fixe existente în sold la 31 decembrie 2003 amortizarea se calculează la valoarea neamortizată rămasă la această dată și fără a lua în considerare orice reevaluare contabilă după această dată.

Având în vedere cele reținute, organele de inspecție fiscală în mod legal au acceptat numai limitat, pe anii 2005 – 2006, la calculul profitului impozabil deducerile de amortizare, respectiv la valoarea neamortizată rămasă la 31 decembrie 2003 și fără reevaluarea efectuată în anul 2004 (reflectedă numai în situațiile financiare ale anului 2004).

Nu poate fi reținută în soluționarea favorabilă a contestației argumentul invocat de contestatara, potrivit căruia reevaluarea imobilizărilor a fost efectuată în conformitate cu HG 1553/2003 și rezultatele reevaluării reflectă valoarea mijloacelor fixe la data de 31.12.2003 și că omiterea includerii rezultatului reevaluării în situațiile financiare ale anului 2003 este o problemă de formă, fără efecte fiscale, având în vedere, că reevaluarea reglementată prin HG nr.1553 din 18 decembrie 2003 privind reevaluarea imobilizărilor corporale și stabilirea valorii de intrare a mijloacelor fixe era opțional, dar reevaluările erau condiționate, prin dispoziții imperative, astfel:

„ART. 1

(1) **Societățile comerciale**, indiferent de forma de proprietate, regiile autonome, societățile și companiile naționale, institutele de cercetare și celelalte categorii de agenți economici **pot proceda la reevaluarea**

imobilizărilor corporale aflate în patrimoniul lor la data de 31 decembrie 2003, astfel încât rezultatul reevaluării să fie cuprins în situațiile financiare ale anului 2003.”

„ART. 3

La terminarea acțiunii de reevaluare, **rezultatele acesteia se aprobă de adunarea generală** a acționarilor sau asociaților, respectiv de consiliul de administrație în cazul regiilor autonome, **și se reflectă în situațiile financiare încheiate la data de 31 decembrie 2003**, potrivit reglementărilor contabile aplicabile.

ART. 4

Valorile reevaluate ale immobilizărilor corporale supuse reevaluării devin valori amortizabile în condițiile legislației aplicabile la data reevaluării, respectiv la data de 31 decembrie 2003.”

Din prevederile sus menționate se rezultă că s-a dat posibilitatea diferitelor categorii de contribuabili de a reevalua immobilizările corporale aflate în patrimoniul lor la data de 31 decembrie 2003, reevaluarea fiind opțională, dar totodată s-a impus și niște condiții obligatorii, cum ar fi: rezultatul reevaluării să fie aprobat de adunarea generală a asociaților și să fie cuprins în situațiile financiare ale anului 2003, condiții ca valorile reevaluate ale immobilizărilor corporale supuse reevaluării să devine valori amortizabile în condițiile legislației aplicabile la data de 31 decembrie 2003.

Nu poate fi reținută în soluționarea favorabilă a contestației nici argumentul invocat de contestatara cu privire la modificarea Codului fiscal prin Legea nr.343/2006, având în vedere că prevederile acestei legi se aplică începând cu data de 01.01.2007, nu prevede recalcularea profitului impozabil pe anii 2005-2006, organele de inspecție fiscală pe anii aceștia au stabilit profitul impozabil, implicit impozitul aferent, potrivit prevederilor legale în vigoare în perioada respectivă.

Având în vedere cele precizate mai sus, documentele existente la dosarul cauzei, precum și prevederile legale în vigoare în perioada respectivă, rezultă că organele de inspecție fiscală, pe anii 2005 – 2006, în mod legal au acceptat la deducere amortizarea fiscală aferentă immobilizărilor corporale aflate în patrimoniul societății la data de 31 decembrie 2003, numai la valorile amortizabile evidențiate la data de 31 decembrie 2003, fapt pentru care contestația pentru acest capăt de cerere se va **respinge ca neîntemeiată pentru impozitul pe profit în suma de ... lei**, iar conform principiului de drept **“accessorium sequitur principalem”** se va **respinge și pentru suma de ... lei cu titlu de majorări de întârziere** reprezentând măsură accesorie.

3. Referitor la impozitul pe profit suplimentar stabilit în sumă de ... lei și majorările de întârziere aferente în sumă de ... lei, Direcția generală a finanțelor publice Harghita, prin Compartimentul de soluționare a contestațiilor, este investită să se pronunțe dacă SC X SRL

avea dreptul de a deduce din punct de vedere fiscal cheltuielile cu mărfuri cu termen de valabilitate expirat.

În fapt, SC X SRL în luna decembrie 2006 a înregistrat suma de ... lei în contul 607 – cheltuieli cu mărfurile, reprezentând cheltuieli cu mărfuri cu termen de valabilitate expirat, deducând aceste cheltuieli și la determinarea profitului impozabil.

Organele de inspecție fiscală nu au acceptat ca cheltuieli deductibile la deducere la determinarea profitului impozabil, conform art. 21, alin. (4) din Legea nr. 571/2003, considerând ca cheltuieli cu bunurile de natura stocurilor degradate, neimputabile.

SC X SRL, prin contestație, consideră, că mărfurile cu termen de valabilitate expirat nu se încadrează în categoria mărfurilor degradate, precizând că depășirea termenului de valabilitate nu depinde de voința unei persoane, ci de consecințele economice ale piețelor și nu se mai pot valorifica fiind interzis de legislația în vigoare.

În drept, potrivit prevederilor art.19 alin.(1) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, aplicabil în anul 2006:

“(1) Profitul impozabil se calculează ca diferență între veniturile realizate din orice sursă și cheltuielile efectuate în scopul realizării de venituri, dintr-un an fiscal, din care se scad veniturile neimpozabile și la care se adaugă cheltuielile nedeductibile. La stabilirea profitului impozabil se iau în calcul și alte elemente similare veniturilor și cheltuielilor potrivit normelor de aplicare.”

Art. 21 reglementează cheltuielile deductibile pentru determinarea profitului impozabil, potrivit căruia:

„(1) Pentru determinarea profitului impozabil sunt considerate cheltuieli deductibile numai cheltuielile efectuate în scopul realizării de venituri impozabile, inclusiv cele reglementate prin acte normative în vigoare.[...]”

(4)Următoarele cheltuieli nu sunt deductibile:

c) cheltuielile privind bunurile de natura stocurilor sau a activelor corporale constatate lipsă din gestiune ori degradate, neimputabile, pentru care nu au fost încheiate contracte de asigurare, precum și TVA aferentă[...]

f) cheltuielile înregistrate în contabilitate, care nu au la bază un document justificativ, potrivit legii, prin care să se facă dovada efectuării operațiunii sau intrării în gestiune, după caz, potrivit normelor;[...]

Din textele de legi sus menționate, se reține, că la determinarea profitului impozabil sunt cheltuieli deductibile numai cheltuielile efectuate în scopul realizării de venituri impozabile și care au la bază documente justificative.

În ce privește mărfurile cu termen de valabilitate expirată se reține că acestea se asimilează bunurilor de natura stocurilor degradate, având în vedere, că acestea nu mai pot fi destinate utilizării destinației inițiale, legiuitorul nestabilind în mod special în ce condiții a intervenit degradarea, dar a precizat, că bunurile de natura stocurilor degradate, neimputabile și care nu au fost asigurate sunt **cheltuieli nedeductibile la calculul profitului impozabil**.

Analizând documentele existente la dosarul cauzei se reține că societatea a înregistrat în evidența contabilă ca fiind cheltuieli deductibile la calculul profitului impozabil cheltuieli cu mărfuri cu termen de valabilitate expirată, fără să facă dovada că acestea sunt imputabile sau asigurate. Mai mult contestatara nu a prezentat nici un document justificativ din care să se rezulte dacă mărfurile în cauză au fost valorificate pentru o altă destinație sau au fost distruse cu avizul organelor în drept (sanitare, mediu), în concluzie, aceasta nu a depus în susținerea cauzei documente care să contrazică constatările organelor de inspecție fiscală.

Nu poate fi reținută în soluționarea favorabilă a contestației argumentul invocat de contestatara, potrivit căruia depășirea termenului de valabilitate nu depinde de voința unei persoane, având în vedere chiar textul de lege care precizează bunurile de natura stocurilor degradate, neimputabile sunt cheltuieli nedeductibile, întrucât dacă depășirea termenului de valabilitate depindea de voința unei persoane atunci urma imputarea acestor mărfuri, care constituia venituri, astfel contravaloarea acestora devenea deductibilă din punct de vedere fiscal.

Având în vedere cele de mai sus, documentele existente la dosarul cauzei precum și prevederile legale incidente în cauză, se reține că în mod legal organele de inspecție fiscală au stabilit în sarcina contestatoarei **impozit pe profit în sumă de ... lei, motiv pentru care, pentru acest capăt de cerere urmează a se respinge ca neîntemeiată contestația**, iar conform principiului de drept **“accessorium sequitur principalem” se va respinge și pentru suma de ... lei cu titlu de majorări de întârziere** reprezentând măsură accesorie.

4. Referitor la impozitul pe profit suplimentar în suma de ... lei și majorările de întârziere aferente în sumă de ... lei, Direcția generală a finanțelor publice Harghita, prin Compartimentul de soluționare a contestațiilor, este investită să se pronunțe dacă SC X SRL avea dreptul de a deduce la determinarea profitului impozabil cheltuielile cu taxa pe valoarea adăugată de plată stabilit de organele fiscale cu ocazia inspecțiilor fiscale anterioare, în condițiile în care în raportul de inspecție fiscală actul normativ încălcat era trecut eronat.

În fapt, în urma unei inspecții fiscale anterioare suma de ... lei reprezentând TVA aferent mărfurilor degradate nu a fost acceptat la

rambursare (rămas definitiv prin necontestare). Societatea în luna martie 2007 a înregistrat această sumă pe cheltuieli prin NC 635=4424, deducând și la determinarea profitului impozabil.

Organele de inspecție fiscală prin Raportul de inspecție fiscală nr.../2010, care a stat la baza emiterii Deciziei de impunere nr.../2010, contestată, au stabilit ca TVA aferentă mărfurilor degradate nu este deductibilă fiscal, invocând prevederile art. 21, alin.(4), lit.c) din Legea nr. 571/2003.

SC X SRL, prin contestație, consideră că această cheltuială nu se încadrează în cheltuielile nedeductibile prevăzute de art. 21, alin. 4, lit. b) din Codul fiscal, precizând că organul de inspecție fiscală a confundat un impozit de plată cu cele înșirate în acest articol.

În drept, sunt aplicabile prevederile menționate la pct.3/III din prezenta decizie, cu precizarea în mod special a prevederilor de la art. 21 alin.(4), lit. c) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, conform cărora

(4)Următoarele cheltuieli nu sunt deductibile:

c) cheltuielile privind bunurile de natura stocurilor sau a activelor corporale constatate lipsă din gestiune ori degradate, neimputabile, pentru care nu au fost încheiate contracte de asigurare, precum și TVA aferentă[...]”.

Din textul de lege sus menționat se rezultă fără echivoc, ca TVA aferentă mărfurilor degradate este nedeductibilă la determinarea profitului impozabil.

Încadrarea eronată de către organele de inspecție fiscală la lit. b), în loc de lit.c), dar tot la art. 21(4), nu schimbă caracterul nedeductibilității acestei cheltuieli, fapt pentru care contestația se va **respinge** și pentru acest capăt de cerere **pentru impozitul pe profit în suma de ... lei**, iar conform principiului de drept **“accessorium sequitur principalem” se va respinge și pentru suma de ... lei cu titlu de majorări de întârziere** reprezentând măsură accesorie.

5. Referitor la suma de ... lei reprezentând majorări de întârziere aferente impozitului pe profit, cauza supusă soluționării este dacă organele de inspecție fiscală în mod legal au stabilit această măsură accesorie, în condițiile în care societatea contestatara prin neînregistrarea în termen a veniturilor impozabile a denaturat termenul de scadență a impozitului pe profit aferent acestor venituri.

În fapt, SC X SRL în luna septembrie 2007 a emis 3 facturi către SC Y SA reprezentând livrări de material lemnos în valoare de ... lei, fiind contabilizate în contul de venituri înregistrate în avans, 411 = 472, înregistrarea la venituri din exploatare, respectiv la venituri impozabile s-a efectuat numai în

luna noiembrie 2007 prin nc 472 = 701, fiind cuprinse la calculul profitului impozabil numai pe trim.IV/2007.

Organele de inspecție fiscală, prin Raportul de inspecție fiscală nr. .../2010, au stabilit că societatea contestată prin operațiunile mai sus menționate a amânat data scadenței a impozitului pe profit aferent acestor venituri cu un trimestru, respectiv cu 91 de zile, având în vedere ca veniturile nu au fost luate în calcul la determinarea profitului impozabil pentru trim.III 2007, fiind înregistrate pentru calculul impozitului pe profit numai pentru trim.IV 2007. Impozitul pe profit aferent acestor venituri fiind de ... lei, pentru 91 zile organele de inspecție fiscală au calculat majorări de întârziere în sumă de ... lei.

În drept, art. 34(1), lit.b) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, prevede:

„1) Plata impozitului se face astfel:

*b) contribuabilii, alții decât cei prevăzuți la lit. a), au **obligatia de a declara și plăti impozitul pe profit trimestrial până la data de 25 inclusiv a primei luni următoare trimestrului pentru care se calculează impozitul...**”.*

Potrivit pct.214 din Reglementărilor contabile conforme cu directivele europene, aprobate prin Ordinul Nr. 1752 din 17 noiembrie 2005, în vigoare în perioada verificată, *„(1) **În contabilitate, veniturile din vânzări de bunuri se înregistrează în momentul predării bunurilor către cumpărători, al livrării lor pe baza facturii sau în alte condiții prevăzute în contract, care atestă transferul dreptului de proprietate asupra bunurilor respective, către clienți.**”*, iar conform pct.174 tot aceste reglementări

*„(1) **Cheltuielile efectuate și veniturile realizate în exercițiul financiar curent, dar care privesc exercițiile financiare următoare, se înregistrează distinct în contabilitate, la cheltuieli în avans sau venituri în avans, după caz.***

*(2) **În aceste conturi se înregistrează, în principal, următoarele cheltuieli și venituri: chiriile, abonamentele și alte cheltuieli efectuate anticipat, respectiv veniturile din chirii, abonamente și alte venituri aferente perioadelor sau exercițiilor următoare.**”*

Din actele normative sus menționate, se reține, că plata impozitului pe profit se face trimestrial până la data de 25 inclusiv a primei luni următoare trimestrului, la determinarea profitului impozabil se ia în considerare orice venituri cumulate de la începutul anului. Astfel veniturile realizate în urma livrării materialului lemnos în luna septembrie 2007, conform facturilor precizate, trebuia înregistrate și din punct de vedere fiscal pe trimestrul III/2007 și nu în trimestrul IV/2007.

Nu poate fi reținută în soluționarea favorabilă a contestației argumentul societății potrivit căruia înregistrarea în contul „472 - Venituri înregistrate în avans” a livrărilor de material lemnos facturate clientului SC Y SA este corectă, deoarece în perioada respectivă au existat dificultăți în efectuarea livrărilor și a plăților, existând întârzieri nejustificate la achitarea

facturilor, având în vedere că aceste înregistrări sunt contrare reglementărilor contabile precizate mai sus, plata cu întârziere a facturilor nu justifică înregistrarea cu întârziere a veniturilor pentru determinarea profitului impozabil, iar în ce privește veniturile în avans aceste sunt reglementate în mod clar, cum s-a arătat mai sus.

Având în vedere cele reținute, se rezultă în mod clar, că după veniturile realizate în luna septembrie, prin facturile în cauză, profitul impozabil trebuia declarat și achitat pe trim.III/2007 și nu pe trim.IV/2007, astfel potrivit prevederilor art. 119 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

„(1) Pentru neachitarea la termenul de scadență de către debitor a obligațiilor de plată, se datorează după acest termen majorări de întârziere.”, organele de inspecție fiscală în mod legal au calculat majorările de întârziere pentru depășirea termenului de scadență, ca urmare **se va respinge ca neîntemeiată contestația și pentru suma de ... lei reprezentând majorări de întârziere pentru neplata în termen a impozitului pe profit.**

6. Referitor la impozitul pe profit în suma de ... lei și majorări de întârziere aferente în sumă de ... lei, precum și taxa pe valoarea adăugată în sumă de ... lei și majorări de întârziere aferente în sumă de ... lei, Direcția generală a finanțelor publice Harghita, prin Compartimentul de soluționare a contestațiilor, este investită să se pronunțe dacă SC X SRL avea dreptul de a deduce la determinarea profitului impozabil cheltuielile cu alimentele acordate muncitorilor conform contractelor de muncă, precum și taxa pe valoarea adăugată aferentă acerstora, în condițiile în care acestea nu au fost impozitate la angajații, ca avantaje salariale și/sau venituri asimilate salariilor.

În fapt, SC X SRL conform facturilor nr.../2008 și nr.../2008 a achiziționat alimente în valoare totală de ... lei, suma care a fost înregistrată pe cheltuieli cu materiale consumabile (contul 602) și care a fost dedusă integral din profitul impozabil, fiind dedusă și TVA aferentă în suma totală de ... lei.

Organele de inspecție fiscală au constatat că contravaloarea acestor alimente nu au fost impozitată la angajații, ca avantaje salariale sau venituri asimilate salariilor, condiție, ca la determinarea profitului impozabil să fie considerate cheltuieli deductibile. Ca urmare, s-a considerat ca cheltuieli sociale, acordându-se deductibilitate fiscală în limita de 2% asupra fondului de salarii, prevăzut de Codul fiscal.

Contribuabilul, prin contestație, consideră că acordarea alimentelor este specifică numai exploatării forestiere, alimentele au fost acordate muncitorilor forestieri în condițiile prevăzute în contractele de muncă și prin urmare aceste cheltuieli sunt aferente veniturilor și sunt deductibile fiscal integral, în baza art. 21, alin (1) din Codul fiscal, fiind în mod eronat încadrate, de către inspectorii fiscali, la cheltuieli sociale cu deductibilitate limitată.

În drept, în ce privește deductibilitatea cheltuielilor pentru determinarea profitului impozabil, art.21 alin.(4) lit.l) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, precizează:

(4) Următoarele cheltuieli nu sunt deductibile: [...]

l) alte cheltuieli salariale și/sau asimilate acestora, care nu sunt impozitate la angajat, cu excepția prevederilor titlului III.”

Iar în ce privește veniturile din salarii sau asimilate salariilor, pct. 68 din Normele metodologice pentru aplicarea Codului fiscal, aprobate prin HG nr.44/2004, aplicabile pe anul 2007, precizează:

„68. Veniturile din salarii sau asimilate salariilor cuprind totalitatea sumelor încasate ca urmare a unei relații contractuale de muncă, precum și orice sume de natură salarială primite în baza unor legi speciale, indiferent de perioada la care se referă, și care sunt realizate din:

a) sume primite pentru munca prestată ca urmare a contractului individual de muncă, a contractului colectiv de muncă, precum și pe baza actului de numire:

- orice alte câștiguri în bani și în natură, primite de la angajatori de către angajați, ca plată a muncii lor; [...]

o) alte drepturi sau avantaje de natură salarială ori asimilate salariilor.”

Din documentele existente la dosarul cauzei, respectiv raportul de inspecție fiscală, rezultă că organele de inspecție fiscală au constatat că contravaloarea acestor alimente nu au fost impozitată la angajații, ca avantaje salariale sau venituri asimilate salariilor, astfel aceste cheltuieli nu sunt deductibile la determinarea profitului impozabil.

În ce privește operațiunile cuprinse în sfera de aplicare a taxei pe valoarea adăugată, art. 128 din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, precizează:

„(4) Sunt asimilate livrărilor de bunuri efectuate cu plată următoarele operațiuni:

a) preluarea de către o persoană impozabilă a bunurilor mobile achiziționate sau produse de către aceasta pentru a fi utilizate în scopuri care nu au legătură cu activitatea economică desfășurată, dacă taxa aferentă bunurilor respective sau părților lor componente a fost dedusă total sau parțial;

b) preluarea de către o persoană impozabilă a bunurilor mobile achiziționate sau produse de către aceasta pentru a fi puse la dispoziție altor persoane în mod gratuit, dacă taxa aferentă bunurilor respective sau părților lor componente a fost dedusă total sau parțial; [...]

(8) Nu constituie livrare de bunuri, în sensul alin. (1): [...]

f) acordarea de bunuri de mică valoare, în mod gratuit, în cadrul acțiunilor de sponsorizare, de mecenat, de protocol/reprezentare, precum și alte destinații prevăzute de lege, în condițiile stabilite prin norme.

În acest sens normele precizează: „c) **Prin bunuri acordate în mod gratuit potrivit destinațiilor prevăzute de lege se înțeleg destinații cum sunt, de exemplu: masă caldă pentru mineri, echipamentul de protecție, materiale igienico-sanitare acordate obligatoriu angajaților în vederea prevenirii îmbolnăvirilor.**”

Din cele reținute, se rezultă că acordarea alimentelor în mod gratuit reprezintă livrare de bunuri, astfel aceste operațiuni sunt supuse taxei pe valoarea adăugată. Acordarea acestora nu poate fi încadrată la art. 128(8), având în vedere condițiile stabilite prin norme, potrivit cărora alimentele acordate salariaților, exceptând masa caldă pentru mineri acordată potrivit legii speciale, nu este exceptată ca livrare de bunuri.

Având în vedere cele menționate la acest punct și prevederile legale în vigoare la data operațiunilor, se reține faptul că acordarea alimentelor în mod gratuit constituie livrare de bunuri și este supusă taxei pe valoarea adăugată.

În concluzie, organele de inspecție fiscală în mod eronat au încadrat acordarea alimentelor la cheltuieli sociale și au acordat deductibilitate limitată, atât la impozit pe profit, cât și la taxa pe valoarea adăugată, conform celor reținute trebuia inclusă valoarea totală a alimentelor la impunere, adică impozitul pe profit în sumă de ... lei în loc de ... lei, iar taxa pe valoarea adăugată în sumă de ... lei în loc de ... lei, însă se menține obligațiile fiscale stabilite de organul de inspecție fiscală având în vedere prevederile art. 213 (3) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, conform cărora „**Prin soluționarea contestației nu se poate crea o situație mai grea contestatorului în propria cale de atac.**”

În consecință, **se va respinge** ca neîntemeiată contestația pentru capetele de cerere privind **impozitul pe profit în suma de ... lei și majorări de întârziere aferente în sumă de ... lei, precum și taxa pe valoarea adăugată în sumă de ... lei și majorări de întârziere aferente în sumă de ... lei.**

Pentru considerentele arătate în conținutul deciziei și în temeiul prevederilor art. 19, art. 21, art. 24, art.128 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, precum și art. 91, art. 98, art. 119, art. 206, art. 209, art. 213 și art. 216 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, se

DECIDE

Respingerea ca neîntemeiată a contestației împotriva Deciziilor de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr.../2010 și nr.../2010, emise de Activitatea de Inspecție Fiscală, pentru suma totală de ... **lei**, reprezentând

- ... lei impozit pe profit,
- ... lei majorări de întârziere aferente impozitului pe profit,
- ... lei taxa pe valoarea adăugată,
- ... lei majorări de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată.

Prezenta decizie poate fi atacată la Tribunalul Harghita, în termen de 6 luni de la comunicare, potrivit procedurii legale.

DIRECTOR COORDONATOR,